

Nr 376.

Av herr Ohlin m. fl., om avveckling av byggnadsregleringens tillståndstvång, m. m.

Sedan riksdagen 1953 diskuterade byggnadsregleringslagen har Kungl. Maj:t beslutat upphäva tillståndstvånget för bostadsbyggandets del. Som vi tidigare framhållit, borde denna tyngande och krångelskapande reglering, som utgjort ett allvarligt hinder för upprätthållandet av en tillfredsställande bostadsproduktion, för länge sedan ha avskaffats. Redan förra året påpekade vi också, att tillståndstvånget även i övrigt bör avvecklas.

Den ekonomiska politiken i allmänhet och kreditpolitiken i synnerhet ger nu tillräckliga möjligheter att generellt påverka byggnadsverksamhetens volym och undvika kvantitativ detaljreglering för detta område. Den expansion av bostadsbyggandet, som i nuvarande läge enligt vår mening är rimlig och naturlig, kan också tryggas genom en kombination av kreditpolitiska medel och en lämplig avvägning av de offentliga investeringarna.

På senare år har det främsta argument, som anförts för byggnadsregleringens bibehållande, varit, att denna reglering verkat säsongutjämnande. Utvecklingen på byggnadsmarknaden synes visa, att det utan en kvantitativ reglering är möjligt att upprätthålla en omfattande byggnadsverksamhet också vintertid. Som hjälpmedel härför har föreskrifter beträffande särskilda igångsättningsmedgivanden använts, vilka dock icke avsett någon kvantitativ begränsning. Vid övergången till friare förhållanden kan enligt vår mening fortfarande sådana medgivanden användas som ett hjälpmedel, men på längre sikt bör andra metoder för att uppnå säsongutjämning eftersträvas. Särskilda ekonomiska stimulanser för vinterbyggande kan härvid, såsom investeringskommittén föreslagit, komma till användning. Viktigare på längre sikt torde dock vara de möjligheter, som skapats av den tekniska utvecklingen, vilken mer och mer gör det ekonomiskt fördelaktigt att bedriva en kontinuerlig byggnadsverksamhet under hela året. Härtill kommer den redan förut antydda möjligheten att anpassa den offentliga byggnadsverksamheten så att den utgör en utjämnande faktor. Det är inte heller uteslutet, att arbetsmarknadens parter själva genom lämpliga överenskomelser kan väsentligt bidra till lösningen av detta problem. De mest ändamålsenliga metoderna att underlätta en tillfredsställande säsongutjämning bör emellertid ytterligare undersökas.

På grund av vad som ovan anförts hemställes,
att riksdagen

1) måtte besluta om fullständig avveckling av byggnadsregleringens tillståndstvång med bibehållande under en övergångsperiod av icke kvantitetsbegränsande, lokalt meddelade igångsättningsmedgivanden;

2) i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om utredning av spørgsmålet att genom ekonomiska stimulanser, byggnadsteknikens utveckling eller arbetsmarknadspolitiska överenskommlser ernå en tillfredsställande lösning av säsongutjämningsproblemet.

Stockholm den 27 januari 1954.

Bertil Ohlin.

Wald. Svensson.

O. Malmberg,
Skövde.

Filip Kristensson
i Osby.

Manne Ståhl.

Sven Wedén.